
[2025-104-RE](#)

Causa 2025-104-RE

(Martín Osorio c/ Principat d'Andorra)

Número de registre 662-2025. Recurs d'empara

Aute del 10 de febrer del 2026

BOPA núm. 16, del 18 de febrer del 2026

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 28 de gener del 2026, pel Sr. Sebastián Martín Osorio, actuant en nom i representació pròpia, mitjançant el qual interposa un recurs de súplica contra l'aute del Tribunal Constitucional del 19 de gener del 2026 sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2025-104-RE;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment els articles 38 i 89.2;

Vist l'aute esmentat del Tribunal Constitucional del 19 de gener del 2026;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Joan Manel Abril Campoy;

1. Antecedents processals

1.1. El 19 de maig del 2025, el lletrat, Sr. Sebastián Martín Osorio va presentar una demanda d'injunció contra uns clients residents a l'estranger, en què els hi reclamava 7.425,00 € en concepte dels honoraris impagats, més 50,00 € en concepte de taxes judicials.

1.2. El 30 de maig del 2025, la Secció Civil 5 de la Batllia va dictar un aute que acordava declarar la seva manca de competència en relació amb la reclamació objecte d'autes, ja que el domicili dels defenents es trobava radicat a l'estranger, i, per aquest motiu, arxivava les actuacions.

1.3. El demandant va presentar un recurs de reposició contra aquesta decisió, i, el 30 de juny del 2025, la Secció Civil 5 de la Batllia va dictar un aute que decidia desestimar aquest recurs.

1.4. El Sr. Sebastián Martín Osorio va formular un recurs d'apel·lació contra els autes que s'acaben de ressenyar, i, el 28 de juliol del 2025, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va dictar un aute que decidia no admetre a tràmit aquest recurs d'apel·lació.

1.5. El recurrent va formular un recurs de reposició contra aquesta decisió, i, el 13 de novembre del

2025, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va dictar un aute que decidia no admetre a tràmit aquest recurs de reposició.

1.6. El 9 de desembre del 2025, el Sr. Sebastián Martín Osorio, actuant en nom i representació pròpia, va interposar un recurs d'empara contra l'aute del 13 de novembre del 2025, dictat per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció i a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, i del principi de no discriminació per raó de naixement, raça, sexe, origen, religió, opinió, o qualsevol altra condició personal o social; i la inherent vulneració del dret a una remuneració que garanteixi al treballador i a la seva família una existència conforme a la dignitat humana.

1.7. El 19 de gener del 2026, el Tribunal Constitucional va dictar un aute mitjançant el qual decidia no admetre a tràmit aquest recurs per la seva manca manifesta de contingut constitucional.

2. Arguments del recurrent

- El recurrent en súplica fonamenta el seu recurs en els motius següents. En primer terme, considera que es vulneren els articles 3.1, 3.2, 3.3, 3.4, 5, 6.1, 6.2, 10.1, 29 i els preceptes concordants de la Constitució, així com el principi general de no discriminació. Afirmar que mai va invocar com a un "*nus gordià*" de la impugnació constitucional la importància processal i material del procediment d'injunció, el qual va ser invocat per primera vegada per aquest Tribunal Constitucional sense debat jurídic amb aquesta part.

- En segon terme, sosté que els criteris per dirimir sobre la competència de la jurisdicció andorrana no es poden fonamentar en la importància material i processal del procediment d'injunció.

- En tercer terme, manifesta que encara que el procediment d'injunció sigui especial, aquest ha de garantir tots els drets constitucionals, inclòs el dret a la defensa. Afirmar que es produeix un greuge comparatiu a favor del procediment abreujat en detriment del procediment d'injunció i entén que també en el procediment d'injunció, a l'igual que en el declaratiu, caldria admetre a tràmit la demanda i permetre formular declinatòria o sotmetre's a la jurisdicció andorrana, ja fos de forma expressa o tàcita.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. Aquest Tribunal Constitucional s'ha pronunciat en reiterades ocasions sobre la naturalesa i la funció del recurs de súplica (veg. per ex. les causes 2020-6-RE, 2020-40-RE, 2020-44-RE, 2022-1-RE, 2022-14-RE, 2022-68-RE, 2023-14-RE, 2023-17-RE, 2024-10-RE, 2024-18-RE, 2024-21-RE, 2025-42-RE, 2025-54-RE, 2025-58-RE, 2025-62-RE, i, més recentment, 2025-80-RE, 2025-84-RE i 2025-85-RE).

3.2. Aquest recurs de súplica no pot ser estimat, atès que els arguments que el recurrent invoca no desvirtuen la fonamentació de l'autè d'inadmissió a tràmit d'aquest Tribunal Constitucional del 19 de gener del 2026. En efecte, en aquell autè vam motivar que l'eventual vulneració del principi d'igualtat no es produïa pel fet que es tractava de dos procediments diferents: un de declaratiu abreujat i un d'especial d'injunció, de manera que pel fet de la inadmissió de la tramitació del segon, res impedia al recurrent interposar el procediment declaratiu per tal que, segons la jurisprudència de la Sala Civil, es pogués admetre a tràmit la demanda i que, en el seu cas, la part demandada pogués plantejar la declinatòria o sotmetre's a la jurisdicció dels tribunals andorrans.

Així mateix, també s'ha de desestimar l'al·legació segons la qual el recurrent exposa que la natura del procediment d'injunció no va ser mai un nus gordià en el seu recurs d'empara i que aquest argument va ser introduït per primera vegada per aquest Tribunal. Ara bé, la Sala Civil va indicar al recurrent que podia interposar l'oportú procediment declaratiu, donada la negativa judicial a la tramitació de la injunció, però és que l'apreciació de la natura del procés esdevenia necessària per valorar una eventual vulneració del principi d'igualtat, com va fer la Sala Civil en l'autè impugnada posteriorment en empara.

3.3. D'altra banda, l'al·legació del recurrent sobre el fet que en el procediment especial d'injunció també es podria efectuar el mateix debat que s'efectua actualment en el procediment declaratiu és una qüestió pròpia de la jurisdicció ordinària. Així, la jurisdicció ordinària ha procedit amb la salvaguarda dels drets processals constitucionals i sense que s'hagin limitat els mitjans de defensa de la part recurrent, atès que els justiciables poden recórrer a la interposició d'un procediment declaratiu on es resoldrà la qüestió relativa a la jurisdicció dels tribunals andorrans.

Per això, es va indicar que els altres motius del recurs d'empara esdevenien prematurs, ja que encara no s'havia produït el debat jurídic per part de la jurisdicció ordinària, ni s'havia esgotat la via jurisdiccional prèvia.

3.4. Consegüentment, en virtut dels anteriors raonaments, aquest recurs de súplica ha de ser desestimat.

Per tot això que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

Decideix:

1. Desestimar el recurs de súplica formulat pel Sr. Sebastián Martín Osorio, actuant en nom i representació pròpia contra l'aute del Tribunal Constitucional del 19 de gener del 2026 sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2025-104-RE.

2. Notificar aquest aute al recurrent, a la Secció Civil 5 de la Batllia, a la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, el 10 de febrer del 2026.

Joan Manel Abril Campoy

Pere Pastor Vilanova

President

Vicepresident

Jean-Yves Caullet

Víctor Torre de Silva López de Letona

Magistrat

Magistrat